

اثر گروه فنوتیپی مرغان مروارید (guinea fowl) آذربایجان بر توان تولیدی آنها

علیرضا فانی^۱، رامین سلامت دوست^۲، احد ایازی^۳، قربان الیاسی زرین قبا^۳، احمدرضا حسنی^۳

۱ - کارشناسی ارشد مرکز تحقیقات کشاورزی استان آذربایجان شرقی

۲ - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

۳ - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی استان آذربایجان شرقی

Email: fani.alireza@gmail.com

چکیده

برای بررسی توان تولیدی از تخم‌های دو گروه فنوتیپی خاکستری و خاکستری مایل به آبی موجود در ایستگاه تحقیقات بناب تعدادی انتخاب و از آنها به تعداد ۵۳۴ قطعه جوجه تولید و در ۳ تکرار بصورت تصادفی در باکس‌های جداگانه‌ای پخش گردید. عملیات وزن کشی بر روی جوجه‌های یک روزه مرغان مروارید انجام گرفت. نتایج نشان داد که بین گروه‌های فنوتیپی از نظر وزن تولد اختلاف معنی داری وجود ندارد و فنوتیپ خاکستری با وزن تولد ۲۴/۸۲ گرم بالاترین گروه بود و اختلاف بین دو گروه فنوتیپی مختلف برای صفت وزن زنده فقط در هفته یازدهم معنی دار ($p < 0.05$) و وزن زنده در سایر هفته‌ها تقریباً یکسان بود. نتایج بدست آمده از نظر تعداد تخم اختلاف معنی داری نشان نداد و فنوتیپ خاکستری با میانگین تعداد ۱۰۷/۴۳ عدد بالاترین گروه فنوتیپی بود. از نظر وزن تخم بین گروه‌های فنوتیپی اختلاف معنی داری وجود نداشت. بالاترین میانگین وزن تخم با ۳۸/۹ گرم در فنوتیپ خاکستری بود. از نظر باروری تیمار خاکستری با میانگین ۶۳/۲۴ درصد کمترین و تیمار خاکستری مایل به آبی با میانگین ۶۸/۲۳ درصد بیشترین بود. از نظر جوجه‌دهی تیمار خاکستری با میانگین ۶۲/۳۱ درصد کمترین و تیمار خاکستری مایل به آبی با ۷۲/۲۰ درصد بیشترین بود.

واژگان کلیدی: گروه رنگی، مرغان مروارید، صفات تولیدی

مقدمه

موطن اولیه مرغ مروارید افریقا می‌باشد نام اولیه آنها مرغ گینه بوده که می‌تواند معرف منشاء و زادگاه اصلی آنها به حساب آید(۱). مرغ مروارید جزء راسته Calliformes، خانواده Phasianidae و زیر خانواده Namidinae طبقه بندی می‌شود(۱) و (۲). در جیره غذایی اکثر مردم کشورهای در حال توسعه کمبود پروتئین حیوانی وجود دارد. تولید دام در کشورهای در حال توسعه رشدی ما بین ۱/۵ تا ۲ درصد در سال دارد، در حالیکه جهت تامین پروتئین رشدی معادل ۴ تا ۵٪ در سال ضروری می‌باشد (۱۹۷۰) برای جبران این رشد، FAO حتی برای افزایش تولید گوشت، پرورش حیوانات وحشی و برخی گونه‌های دام و طیور اهلی غیر متداول را توصیه کرده است (۴). امروزه مرغان مروارید بعنوان یک منبع اقتصادی قابل توجه بشمار می‌روند (۳). پرورش مرغان مروارید در مناطق گرمسیری و نیمه گرمسیری و سرد سیری اروپا از قبیل کشورهای فرانسه، ایتالیا، مجارستان، چک، اسلواکی، رومانی، روسیه، آلمان و بیشتر کشورهای آفریقایی، آمریکایی در سطح بسیار وسیعی رواج پیدا کرده است. در کشورهای یاد شده پرورش مرغان مروارید بر اساس برنامه‌های مدون اصلاح نژادی صورت گرفته و در جهت افزایش ظرفیت ژنتیکی آن در زمینه تخم و گوشت فعالیت زیادی انجام می‌گیرد. هم اکنون آنها موفق شده‌اند در طول یک دوره تخمگذاری ۹ تا ۱۰ ماهه، تولید سرانه به ازاء هر قطعه در حدود ۱۶۰ تا ۱۷۰ تخم داشته باشند (۱). در حال حاضر زیستگاه این مرغان در ایران در شمال کشور بوده و از سالهای قدیم بعلت تطابق بسیار خوب این پرنده با شرایط مختلف آب و هوایی و مقاومت بالای آنها نسبت به بیماری‌های شایع در طیور و همچنین گوشت خوش طعم آن، مردم را نسبت به نگهداری مرغان مروارید علاقمند نموده است. گوشت مرغان مروارید از نظر کیفیت غذایی مطلوب بوده و پروتئین و خاکستر و بخصوص Ca و P بیشتری نسبت به گوشت سایر طیور دارد. میزان چربی در گوشت مرغ مروارید کم بوده و مرگ و میر آن کمتر از سایر طیور می‌باشد(۴).

مواد و روش ها

به منظور بررسی توان تولیدی مرغان مروارید در شرایط صنعتی، تخم‌های نطفه دار از هر تیمار (خاکستری و خاکستری مایل به آبی) جمع‌آوری و در ماشین جوجه کشی ایستگاه بناب قرار داده شد و در نهایت جوجه‌های بدست آمده به چهار هچ (با فاصله یک هفته) و هر هچ به ۲ تیمار و ۳ تکرار در داخل باکس‌ها تقسیم بندی گردید.

بر اساس روش تحقیق، به تعداد مورد نیاز مرغان مروارید از دو رنگ خاکستری و خاکستری مایل به آبی از سطح روستاها جمع‌آوری و جهت استحصال تخم از آنها در ایستگاه تحقیقاتی بناب تحت مدیریت یکسان قرار گرفتند. تعداد ۸۰۰ عدد تخم بدست آمده در تیرماه سال ۷۸ در چهار دوره در دستگاه جوجه کشی قرار داده شد و تعداد ۵۳۴ قطعه جوجه بدست آمد (درصد جوجه دهی ۶۶/۷۵٪). جوجه‌های هچ شده به ازاء هر تیمار و تکرار به باکس‌های از پیش تعیین شده منتقل و صفاتی از قبیل وزن جوجه یکروزه افزایش وزن، تعداد تخم، درصد باروری، درصد جوجه دهی، وزن تخم، مورد رکورد برداری قرار گرفت. در نهایت با استفاده از مدل آماری طرح پایه کامل تصادفی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت که در آن گروه‌های فنوتیپی بعنوان تیمار و اثر هچ بعنوان بلوک در نظر گرفته شده و میانگین‌های بدست آمده با آزمون دانکن مقایسه گردید.

نتایج

- وزن جوجه یکروزه: میانگین وزن جوجه یک روزه خاکستری و خاکستری مایل به آبی به ترتیب ۲۴/۸۲ و ۲۳/۸۳ گرم می باشد که خاکستری بطور معنی داری برتر از خاکستری مایل به آبی بود .
- افزایش وزن روزانه (از یک روزگی تا ۳۲ هفتگی): اختلاف از نظر میانگین افزایش وزن روزانه در گروه‌های مختلف فنوتیپی معنی دار بود بطوریکه گروه فنوتیپی خاکستری با میانگین افزایش وزن روزانه ۶/۴۴ گرم بهترین بود
- تعداد تخم تولیدی در یک دوره تخم گذاری: بیشترین تعداد تخم در گروه خاکستری با ۱۰۷/۴۳ عدد بود و بین هچ‌ها و تیمارها اختلاف معنی داری وجود نداشت
- وزن تخم: در گروه‌های فنوتیپی از لحاظ میانگین وزن تخم‌ها اختلاف معنی داری در (P < ۰.۰۵) وجود داشت که فنوتیپ خاکستری با میانگین ۳۸/۹۰ گرم بیشترین وزن تخم را داشت.
- ضریب تبدیل غذا به تخم در زمان پیک تولید: تجزیه واریانس این صفت نشان داد که بین گروه‌های فنوتیپی از نظر ضریب تبدیل به تخم اختلاف معنی داری وجود نداشت. و کمترین میانگین ضریب تبدیل غذا مربوط به تخم گروه خاکستری مایل به آبی و هچ اول بود.
- ضریب تبدیل غذای مصرفی به گوشت در زمان پیک تولید: مقایسه میانگین‌ها از نظر تبدیل غذا به گوشت تا زمان پیک تولید نشان داد که در بین گروه‌های فنوتیپی اختلاف معنی داری وجود نداشت. و کمترین ضریب تبدیل غذا به گوشت مربوط به گروه خاکستری مایل به آبی با ۳/۰۹ می باشد.
- درصد باروری: داده‌های آماری مربوط به این صفت نشان داد که بین گروه‌های فنوتیپی از نظر درصد باروری اختلاف معنی داری وجود ندارد. بیشترین میزان درصد باروری در بین گروه‌های فنوتیپی با ۶۸/۲۹ درصد مربوط به خاکستری مایل به آبی مشاهده گردید.
- درصد جوجه دهی: مقایسه میانگین از نظر درصد جوجه دهی اختلاف معنی داری را نشان نداد. بطوریکه بیشترین و کمترین جوجه دهی با ۷۲/۲۰٪ و ۶۲/۳۱٪ به ترتیب در بین گروه‌های فنوتیپی مشاهده گردید.

جدول (۱) مقایسه میانگین های صفات در گروه های فنوتیپی مختلف

گروه فنوتیپی	میانگین وزن جوجه یکروزه (گرم)	میانگین تعداد تخم تولیدی	میانگین وزن تخم (گرم)	میانگین سن بلوغ جنسی (روز)	ضریب تبدیل غذا به تخم ۹ ماهه	افزایش وزن روزانه (گرم)	ضریب تبدیل غذا به گوشت (۳-۸)	میانگین درصد باروری	میانگین درصد جوجه دهی
خاکستری	۲۴/۸۲	۱۰۷/۴۳	۳۸/۹۰ a	۱۸۳/۳۵	۵/۶۹	۶/۹۰	۴	۶۳/۲۴	۶۲/۳۱
خاکستری مایل به آبی	۲۲/۳۸	۹۳/۹۳	۳۸/۰۵ b	۱۸۹/۹	۵/۹۱	۶/۶۰	۴/۰۱	۶۲/۲۳	۷۲/۲۰

- حروف متفاوت نشان دهنده اختلاف بین میانگین ها در سطح احتمال ۱٪ می باشد.

منابع

- ۱- شمسایی، امیر هوشمند، حنائی نژاد، عبدالرسول . ۱۳۷۱، مرغان مروارید. انتشارات موسسه تحقیقات علوم دامی کشور
- ۲- ناظر عدل، کامبیز. ۱۳۷۶، پرورش پرندگان مفید. انتشارات عمیدی - تبریز

3- Hans, H .S .1992. A colour atlas of livestock breeds; wolf publication.

4- Harpreet-Singh, D. 1993. Mortality pattern in indigenous Guinea fowl under confinement rearing. Indian Journal of Poultry, 28: 9(56-62).

Effect of phenotypic groups on yielding traits of Azarbaijan guinea fowl

Alireza fani¹, Ramin salamatdost², Ahad ayazi³, Gorban elyasi zaringoba³, Ahmadreza Hasani³

1- MSc, East Azarbaijan research center for Agriculture and natural resources, Tabriz

2- Department of Animal Science, Islamic Azad University, shabestar branch, Iran

3- Faculty member of East Azarbaijan research center for Agriculture and natural resources, Tabriz

Abstract:

In order to identify productive potential of guinea fowl, some eggs were selected from two phenotypic groups including gray and blue gray color of Bonab Research Station and from them 534 keets were hatched and distributed into three replicats in separated boxes. On-day-old keets were weighed. Results indicated that there is no significant differences from the view point of birth weight and gray phenotype with 24.82 g birth weight was the highest and differences between two phenotypic groups for birth weight trait, was significant only in 11'th weeks ($P < 0.05$). live weights were almost equal in the all of remaining weeks. Results Did not indicate any significant differences from the view point of egg numbers and gray phenotypes with the average of 107.43 was the highest. There was no significant differences between phenotypic groups eggs weights. The highest egg weight was in gray phenotypes with an average of 38.9 g. Fertility of the gray treatment with an average of 63.24% was the lowest and the blue gray phenotype fowls with an average of 68.23% was the highest.

Key words: Color phenotypic, Guinea fowl, Yielding characteristics